

samt at drage Omsorg for den aandssvages forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Inddragelse under Aandssvageforsorg maatte finde Sted.

Stk. 2. Udvalget foretager for alle *Børn*, der paa Grund af manglende aandelige Udvikling i paafaldende Grad er ude af Stand til at følge med i den normale Skoleundervisning, snarest muligt *Indberetning* til vedkommende Aandssvageanstalt, for at det kan blive afgjort, om vedkommende Barn skal inddrages under Aandssvageforsorg. Modsætter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Aandssvageforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

Stk. 3. Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager manglende Aandsevner i det i Stk. 1 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

§ 255.

Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *Epileptiker*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa en anerkendt Epileptikeranstalt, fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vilde forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Anstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Anstalt maatte finde Sted.

§ 256.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *vanfør eller lemlæstet*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, for at paagældende, hvis Forholdene kræver det, kan blive undergivet Speciallægebehandling, en særlig Undervisning, Oplæring i et Haandværk ell. lign. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.

Stk. 2. For saa vidt paagældende ikke bliver taget under Forsorg i Henhold til Stk. 1, er Udvalget i Trangstifælde forpligtet til, naar Indstilling herom fra en Læge foreligger, at yde Hjælp til Anskaffelse eller Reparation af kunstige Lemmer, Sygevojn, Bandager og lign. I Tvivlstifælde er det sociale Udvalg dog berettiget til at forelægge Sagen for en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, som, om fornødent, kan forlange, at Patienten fremstilles paa Anstalten. Under særlige Forhold kan det sociale Udvalg indenfor rimelige Grænser og med Invalideforsikringsrettens Samtykke yde vedkommende Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed, til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.

Stk. 3. Naar den i Stk. 1 omhandlede Forsorg helt eller delvis ophører, er det sociale Udvalg i Trangstifælde forpligtet til, for saa vidt Anstalten ved Udskrivningen har foreskrevet, at der fra Tid til anden skal finde Nyanskaffelse eller Reparation Sted af Bandager, kunstige Lemmer ell. lign., at efterkomme Anstaltens Forskrifter og at benytte den Bandagist, hvortil der maatte blive henvist.